

Romans

Chapter 1

¹ παυλος δουλος χριστου ιησου {VAR1: ιησου χριστου } {VAR2: χριστου ιησου } κλητος αποστολος αφωρισμενος εις ευαγγελιον θεου

² ο προεπηγγειλατο δια των προφητων αυτου εν γραφαις αγιαις

³ περι του υιου αυτου του γενομενου εκ σπερματος δαυιδ κατα σαρκα

⁴ του ορισθεντος υιου θεου εν δυναμει κατα πνευμα αγιωσυνης εξ αναστασεως νεκρων ιησου χριστου του κυριου ημων

⁵ δι ου ελαβομεν χαριν και αποστολην εις υπακοην πιστεως εν πασιν τοις εθνεσιν υπερ του ονοματος αυτου

⁶ εν οις εστε και υμεις κλητοι ιησου χριστου

⁷ πασιν τοις ουσιν εν ρωμη αγαπητοις θεου κλητοις αγιοις χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου

⁸ πρωτον μεν ευχαριστω τω θεω μου δια ιησου χριστου περι παντων υμων οτι η πιστις υμων καταγγελλεται εν ολω τω κοσμω

⁹ μαρτυς γαρ μου εστιν ο θεος ω λατρευω εν τω πνευματι μου εν τω ευαγγελιω του υιου αυτου ως αδιαλειπτως μνηναι υμων ποιουμεναι

¹⁰ παντοτε επι των προσευχων μου δεομενος ει πως ηδη ποτε ευοδωθησομαι εν τω θεληματι του θεου ελθειν προς υμας

¹¹ επιποθω γαρ ιδειν υμας ινα τι μεταδω χαρισμα υμιν πνευματικον εις το στηριχθηναι υμας

¹² τουτο δε εστιν συμπαρακληθηναι εν υμιν δια της εν αλληλοις πιστεως υμων τε και εμου

¹³ ου θελω δε υμας αγνοειν αδελφοι οτι πολλακις προεθεμην ελθειν προς υμας και εκωλυθην αχρι του δευρο ινα τινα καρπον σχω και εν υμιν καθως και εν τοις λοιποις εθνεσιν

¹⁴ ελλησιν τε και βαρβαροις σοφοις τε και ανοητοις οφειλετης ειμι

¹⁵ ουτως το κατ εμε προθυμον και υμιν τοις εν ρωμη ευαγγελισασθαι

¹⁶ ου γαρ επαισχυνομαι το ευαγγελιον δυναμις γαρ θεου εστιν εις σωτηριαν παντι τω πιστευοντι ιουδαιω τε πρωτον {VAR1: [πρωτον] } {VAR2: πρωτον } και ελληνι

¹⁷ δικαιοσυνη γαρ θεου εν αυτω αποκαλυπτεται εκ πιστεως εις πιστιν καθως γεγραπται ο δε δικαιος εκ πιστεως ζησεται

¹⁸ αποκαλυπτεται γαρ οργη θεου απ ουρανου επι πασαν ασεβειαν και αδικιαν ανθρωπων των την αληθειαν εν αδικια κατεχοντων

¹⁹ διοτι το γνωστον του θεου φανερον εστιν εν αυτοις ο θεος γαρ αυτοις εφανερωσεν

²⁰ τα γαρ αορατα αυτου απο κτισεως κοσμου τοις ποιημασιν νοουμενα καθοραται η τε αιδιος αυτου δυναμις και θειοτης εις το ειναι αυτους αναπολογητους

²¹ διοτι γνοντες τον θεον ουχ ως θεον εδοξασαν η ηυχαιστησαν αλλ εματαιωθησαν εν τοις διαλογισμοις αυτων και εσκοτισθη η ασυνετος αυτων καρδια

²² φασκοντες ειναι σοφοι εμωρανθησαν

²³ και ηλλαξαν την δοξαν του αφθαρτου θεου εν ομοιωματι εικονος φθαρτου ανθρωπου και πετεινων και τετραποδων και ερπετων

²⁴ διο παρεδωκεν αυτους ο θεος εν ταις επιθυμιας των καρδιων αυτων εις ακαθαρσιαν του ατιμαζεσθαι τα σωματα αυτων εν αυτοις

²⁵ οτινες μετηλλαξαν την αληθειαν του θεου εν τω ψευδει και εσεβασθησαν και ελατρευσαν τη κτισει παρα τον κτισαντα ος εστιν ευλογητος εις τους αιωνας αμην

²⁶ δια τουτο παρεδωκεν αυτους ο θεος εις παθη ατιμιας αι τε γαρ θηλειαι αυτων μετηλλαξαν την φυσικην χρησιν εις την παρα φυσιν

²⁷ ομοίως τε και οι αρσενες αφεντες την φυσικην χρησιν της θηλειας εξεκαυθησαν εν τη ορεξει αυτων εις αλληλους αρσενες εν αρσεσιν την ασχημοσυνην κατεργαζομενοι και την αντιμισθιαν ην εδει της πλανης αυτων εν εαυτοις απολαμβανοντες

²⁸ και καθως ουκ εδοκιμασαν τον θεον εχειν εν επιγνωσει παρεδωκεν αυτους ο θεος εις αδοκιμον νουν ποιειν τα μη καθηκοντα

²⁹ πεπληρωμενους παση αδικια πονηρια πλεονεξια κακια μεστους φθονου φονου εριδος δολου κακοηθειας ψιθυριστας

³⁰ καταλαλους θεοστυγεις υβριστας υπερηφανους αλαζονας εφευρετας κακων γονευσιν απειθεις

³¹ ασυνετους ασυνθετους αστοργους ανελεημονας

³² οιτινες το δικαιομα του θεου επιγνωντες οτι οι τα τοιαυτα πρσσοντες αξιοι θανατου εισιν ου μονον αυτα ποιουσιν αλλα και συνευδοκουσιν τοις πρσσουσιν

Chapter 2

¹ διο αναπολογητος ει ω ανθρωπε πας ο κρινων εν ω γαρ κρινεις τον ετερον σεαυτον κατακρινεις τα γαρ αυτα πρσσεις ο κρινων

² οίδαμεν δε οτι το κριμα του θεου εστιν κατα αληθειαν επι τους τα τοιαυτα πρσσοντας

³ λογιζη δε τουτο ω ανθρωπε ο κρινων τους τα τοιαυτα πρσσοντας και ποιων αυτα οτι συ εκφευξη το κριμα του θεου

⁴ η του πλουτου της χρηστοτητος αυτου και της ανοχης και της μακροθυμιας καταφρονεις αγνωων οτι το χρηστον του θεου εις μετανοιαν σε αγει

⁵ κατα δε την σκληροτητα σου και αμετανοητον καρδιαν θησαυριζεις σεαυτω οργην εν ημερα οργης και αποκαλυψεως δικαιοκρισιας του θεου

⁶ ος αποδωσει εκαστω κατα τα εργα αυτου

⁷ τοις μεν καθ υπομονην εργου αγαθου δοξαν και τιμην και αφθαρσιαν ζητουσιν ζωην αιωνιον

⁸ τοις δε εξ εριθειας και απειθουσιν τη αληθεια πειθομενοις δε τη αδικια οργη και θυμος

⁹ θλιψις και στενοχωρια επι πασαν ψυχην ανθρωπου του κατεργαζομενου το κακον ιουδαιου τε πρωτον και ελληνος

¹⁰ δοξα δε και τιμη και ειρηνη παντι τω εργαζομενω το αγαθον ιουδαιω τε πρωτον και ελληνι

¹¹ ου γαρ εστιν προσωπολημψια παρα τω θεω

¹² οσοι γαρ ανομως ημαρτον ανομως και απολουνται και οσοι εν νομω ημαρτον δια νομου κριθησονται

¹³ ου γαρ οι ακροαται νομου δικαιοι παρα [τω] θεω αλλ οι ποιηται νομου δικαιωθησονται

¹⁴ οταν γαρ εθνη τα μη νομον εχοντα φυσει τα του νομου ποιωσιν ουτοι νομον μη εχοντες εαυτοις εισιν νομος

¹⁵ οιτινες ενδεικνυνται το εργον του νομου γραπτον εν ταις καρδιαις αυτων συμμαρτυρουσης αυτων της συνειδησεως και μεταξυ αλληλων των λογισμων κατηγορουντων η και απολογουμενων

¹⁶ εν η ημερα {VAR1: η ημερα } {VAR2: ημερα οτε } κρινει ο θεος τα κρυπτα των ανθρωπων κατα το ευαγγελιον μου δια χριστου ιησου

¹⁷ ει δε συ ιουδαιος επονομαζη και επαναπαυη νομω και καυχασαι εν θεω

¹⁸ και γνωσκεις το θελημα και δοκιμαζεις τα διαφεροντα κατηχουμενος εκ του νομου

¹⁹ πεποιθας τε σεαυτον οδηγον ειναι τυφλων φως των εν σκοτει

²⁰ παιδευτην αφρονων διδασκαλον νηπιων εχοντα την μορφωσιν της γνωσεως και της αληθειας εν τω νομω

²¹ ο ουν διδασκων ετερον σεαυτον ου διδασκεις ο κηρυσσων μη κλεπτειν κλεπτεις

²² ο λεγων μη μοιχευειν μοιχευεις ο βδελυσσομενος τα ειδωλα ιεροσυλεις

²³ ος εν νομω καυχασαι δια της παραβασεως του νομου τον θεον ατιμαζεις

²⁴ το γαρ ονομα του θεου δι υμας βλασφημειται εν τοις εθνεσιν καθως γεγραπται

²⁵ περιτομη μεν γαρ ωφελει εαν νομον πρσσης εαν δε παραβατης νομου ης η περιτομη σου ακροβυστια γεγονεν

26 εαν ουν η ακροβυστια τα δικαιωματα του νομου φυλασση ουχ η ακροβυστια αυτου εις περιτομην λογισθησεται

27 και κρινει η εκ φυσεως ακροβυστια τον νομον τελουσα σε τον δια γραμματος και περιτομης παραβατην νομου

28 ου γαρ ο εν τω φανερω ιουδαιος εστιν ουδε η εν τω φανερω εν σαρκι περιτομη

29 αλλ ο εν τω κρυπτω ιουδαιος και περιτομη καρδιας εν πνευματι ου γραμματι ου ο επαινος ουκ εξ ανθρωπων αλλ εκ του θεου

Chapter 3

1 τι ουν το περισσον του ιουδαιου η τις η ωφελεια της περιτομης

2 πολυ κατα παντα τροπον πρωτον μεν [γαρ] οτι επιστευθησαν τα λογια του θεου

3 τι γαρ ει ηπιστησαν τινες μη η απιστια αυτων την πιστιν του θεου καταργησει

4 μη γενοιτο γινεσθω δε ο θεος αληθης πας δε ανθρωπος ψευστης καθαπερ {VAR1: καθαπερ } {VAR2: καθως } γεγραπται οπως αν δικαιωθης εν τοις λογοις σου και νικησεις εν τω κρινεσθαι σε

5 ει δε η αδικια ημων θεου δικαιοσυνην συνιστησιν τι ερουμεν μη αδικος ο θεος ο επιφερων την οργην κατα ανθρωπον λεγω

6 μη γενοιτο επει πως κρινει ο θεος τον κοσμον

7 ει δε η αληθεια του θεου εν τω εμω ψευσματι επερισσευσεν εις την δοξαν αυτου τι ετι καγω ως αμαρτωλος κρινομαι

8 και μη καθως βλασφημουμεθα και {VAR1: [και] } {VAR2: και } καθως φασιν τινες ημας λεγειν οτι ποιησωμεν τα κακα ινα ελθη τα αγαθα ων το κριμα ενδικον εστιν

9 τι ουν προεχομεθα ου παντως προητιασαμεθα γαρ ιουδαιους τε και ελληνας παντας υφ αμαρτιαν ειναι

10 καθως γεγραπται οτι ουκ εστιν δικαιος ουδε εις

11 ουκ εστιν {VAR2: ο } συνιων ουκ εστιν ο {VAR2: ο } εκζητων τον θεον

12 παντες εξεκλιναν αμα ηχρεωθησαν ουκ εστιν {VAR2: ο } ποιων χρηστοτητα ουκ εστιν {VAR1: ουκ εστιν } {VAR2: [ουκ εστιν] } εως ενος

13 ταφος ανεωγμενος ο λαρυγξ αυτων ταις γλωσσαις αυτων εδολιουσαν ιος ασπιδων υπο τα χειλη αυτων

14 ων το στομα αρας και πικριας γεμει

15 οξεις οι ποδες αυτων εκχραι αιμα

16 συντριμμα και ταλαιπωρια εν ταις οδοις αυτων

17 και οδον ειρηνης ουκ εγνωσαν

18 ουκ εστιν φοβος θεου απεναντι των οφθαλμων αυτων

19 οίδαμεν δε οτι οσα ο νομος λεγει τοις εν τω νομω λαλει ινα παν στομα φραγη και υποδικος γενηται πας ο κοσμος τω θεω

20 διοτι εξ εργων νομου ου δικαιωθησεται πασα σαρξ ενωπιον αυτου δια γαρ νομου επιγνωσις αμαρτιας

21 νυνι δε χωρις νομου δικαιοσυνη θεου πεφανερωται μαρτυρουμενη υπο του νομου και των προφητων

22 δικαιοσυνη δε θεου δια πιστεως ιησου {VAR1: [ιησου] } {VAR2: ιησου } χριστου εις παντας τους πιστευοντας ου γαρ εστιν διαστολη ***

23 παντες γαρ ημαρτον και υστερουνται της δοξης του θεου

24 δικαιουμενοι δωρεαν τη αυτου χαριτι δια της απολυτρωσεως της εν χριστω ιησου

25 ον προεθετο ο θεος ιλαστηριον δια {VAR2: [της] } πιστεως εν τω αυτου αιματι εις ενδειξιν της δικαιοσυνης αυτου δια την παρεσιν των προγεγονοτων αμαρτηματων

26 εν τη ανοχη του θεου προς την ενδειξιν της δικαιοσυνης αυτου εν τω νυν καιρω εις το ειναι αυτον δικαιον και δικαιουντα τον εκ πιστεως ιησου

27 που ουν η καυχησις εξεκλεισθη δια ποιου νομου των εργων ουχι αλλα δια νομου πιστεως

28 λογιζομεθα γαρ δικαιουσθαι πιστει ανθρωπον χωρις εργων νομου

²⁹ η ιουδαιων ο θεος μονον ουχι και εθνων ναι και εθνων

³⁰ ειπερ εις ο θεος ος δικαιωσει περιτομην εκ πιστεως και ακροβυστιαν δια της πιστεως

³¹ νομον ουν καταργουμεν δια της πιστεως μη γενοιτο αλλα νομον ιστανομεν

Chapter 4

¹ τι ουν ερουμεν ευρηκεναι {VAR2: ευρηκεναι } αβρααμ τον προπατορα ημων κατα σαρκα

² ει γαρ αβρααμ εξ εργαων εδικαιωθη εχει καυχημα αλλ ου προς θεον

³ τι γαρ η γραφη λεγει επιστευσεν δε αβρααμ τω θεω και ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην

⁴ τω δε εργαζομενω ο μισθος ου λογιζεται κατα χαριν αλλα κατα οφειλημα

⁵ τω δε μη εργαζομενω πιστευοντι δε επι τον δικαιουντα τον ασεβη λογιζεται η πιστις αυτου εις δικαιοσυνην

⁶ καθαπερ και δαυιδ λεγει τον μακαρισμον του ανθρωπου ω ο θεος λογιζεται δικαιοσυνην χωρις εργαων

⁷ μακαριοι ων αφεθησαν αι ανομιαι και ων επεκαλυφθησαν αι αμαρτιαι

⁸ μακαριος ανηρ ου ου μη λογισηται κυριος αμαρτιαν

⁹ ο μακαρισμος ουν ουτος επι την περιτομην η και επι την ακροβυστιαν λεγομεν γαρ ελογισθη τω αβρααμ η πιστις εις δικαιοσυνην

¹⁰ πως ουν ελογισθη εν περιτομη οντι η εν ακροβυστια ουκ εν περιτομη αλλ εν ακροβυστια

¹¹ και σημειον ελαβεν περιτομης σφραγιδα της δικαιοσυνης της πιστεως της εν τη ακροβυστια εις το ειναι αυτον πατερα παντων των πιστευοντων δι ακροβυστιας εις το λογισθηναι {VAR2: [και] } αυτοις [την] δικαιοσυνην

¹² και πατερα περιτομης τοις ουκ εκ περιτομης μονον αλλα και τοις στοιχουσιν τοις ιχνεσιν της εν ακροβυστια πιστεως του πατρος ημων αβρααμ

¹³ ου γαρ δια νομου η επαγγελια τω αβρααμ η τω σπερματι αυτου το κληρονομον αυτον ειναι κοσμου αλλα δια δικαιοσυνης πιστεως

¹⁴ ει γαρ οι εκ νομου κληρονομοι κεκενωται η πιστις και κατηργηται η επαγγελια

¹⁵ ο γαρ νομος οργην κατεργαζεται ου δε ουκ εστιν νομος ουδε παραβασις

¹⁶ δια τουτο εκ πιστεως ινα κατα χαριν εις το ειναι βεβαιαν την επαγγελιαν παντι τω σπερματι ου τω εκ του νομου μονον αλλα και τω εκ πιστεως αβρααμ ος εστιν πατηρ παντων ημων

¹⁷ καθως γεγραπται οτι πατερα πολλων εθνων τεθεικα σε κατεναντι ου επιστευσεν θεου του ζωοποιουντος τους νεκρους και καλουντος τα μη οντα ως οντα

¹⁸ ος παρ ελπιδα επ ελπιδι επιστευσεν εις το γενεσθαι αυτον πατερα πολλων εθνων κατα το ειρημενον ουτως εσται το σπερμα σου

¹⁹ και μη ασθηνηςας τη πιστει κατενοησεν το εαυτου σωμα [ηδη] νεκρωμενον εκατονταετης που υπαρχων και την νεκρωσιν της μητρας σαρρας

²⁰ εις δε την επαγγελιαν του θεου ου διεκριθη τη απιστια αλλ ενεδυναμωθη τη πιστει δους δοξαν τω θεω

²¹ και πληροφορηθεις οτι ο επηγγελται δυνατος εστιν και ποιησαι

²² διο [και] ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην

²³ ουκ εγραφη δε δι αυτον μονον οτι ελογισθη αυτω

²⁴ αλλα και δι ημας οις μελλει λογιζεσθαι τοις πιστευουσιν επι τον εγειραντα ιησουν τον κυριον ημων εκ νεκρων

²⁵ ος παρεδοθη δια τα παραπτωματα ημων και ηγερθη δια την δικαιωσιν ημων

Chapter 5

¹ δικαιωθεντες ουν εκ πιστεως ειρηνην εχωμεν {VAR1: εχωμεν } {VAR2: εχομεν } προς τον θεον δια του κυριου ημων ιησου χριστου

² δι ου και την προσαγωγην εσχηκαμεν [τη πιστει] εις την χαριν ταυτην εν η εστηκαμεν και καυχωμεθα επ ελπιδι της δοξης του θεου

³ ου μονον δε αλλα και καυχωμεθα εν ταις θλιψεσιν
ειδοτες οτι η θλιψις υπομονην κατεργαζεται

⁴ η δε υπομονη δοκιμην η δε δοκιμη ελπιδα

⁵ η δε ελπις ου καταισχυνει οτι η αγαπη του θεου
εκκεχυται εν ταις καρδιαις ημων δια πνευματος
αγιου του δοθεντος ημιν

⁶ ετι γαρ {VAR1: ει γε } {VAR2: ετι γαρ } χριστος
οντων ημων ασθενων ετι κατα καιρον υπερ ασεβων
απεθανεν

⁷ μολις γαρ υπερ δικαιου τις αποθανειται υπερ γαρ
του αγαθου ταχα τις και τολμα αποθανειν

⁸ συνιστησιν δε την εαυτου αγαπην εις ημας ο θεος
οτι ετι αμαρτωλων οντων ημων χριστος υπερ ημων
απεθανεν

⁹ πολλω συν μαλλον δικαιωθεντες νυν εν τω αιματι
αυτου σωθησομεθα δι αυτου απο της οργης

¹⁰ ει γαρ εχθροι οντες κατηλλαγημεν τω θεω δια του
θανατου του υιου αυτου πολλω μαλλον
καταλλαγεντες σωθησομεθα εν τη ζωη αυτου

¹¹ ου μονον δε αλλα και καυχωμενοι εν τω θεω δια
του κυριου ημων ιησου χριστου {VAR1: [χριστου] }
{VAR2: χριστου } δι ου νυν την καταλλαγην
ελαβομεν

¹² δια τουτο ωσπερ δι ενος ανθρωπου η αμαρτια εις
τον κοσμον εισηλθεν και δια της αμαρτιας ο θανατος
και ουτως εις παντας ανθρωπους ο θανατος διηλθεν
εφ ω παντες ημαρτον

¹³ αχρι γαρ νομου αμαρτια ην εν κοσμω αμαρτια δε
ουκ ελλογεται {VAR1: ελλογαται } {VAR2:
ελλογεται } μη οντος νομου

¹⁴ αλλα εβασιλευσεν ο θανατος απο αδαμ μεχρι
μουσεως και επι τους μη αμαρτησαντας επι τω
ομοιωματι της παραβασεως αδαμ ος εστιν τυπος του
μελλοντος

¹⁵ αλλ ουχ ως το παραπτωμα ουτως και {VAR1:
[και] } {VAR2: και } το χαρισμα ει γαρ τω του ενος
παραπτωματι οι πολλοι απεθανον πολλω μαλλον η
χαρις του θεου και η δωρεα εν χαριτι τη του ενος
ανθρωπου ιησου χριστου εις τους πολλους
επερισσευσεν

¹⁶ και ουχ ως δι ενος αμαρτησαντος το δωρημα το
μεν γαρ κριμα εξ ενος εις κατακριμα το δε χαρισμα
εκ πολλων παραπτωματος εις δικαιωμα

¹⁷ ει γαρ τω του ενος παραπτωματι ο θανατος
εβασιλευσεν δια του ενος πολλω μαλλον οι την
περισσειαν της χαριτος και της δωρεας {VAR1: [της
δωρεας] } {VAR2: της δωρεας } της δικαιοσυνης
λαμβάνοντες εν ζωη βασιλευσουσιν δια του ενος
ιησου χριστου

¹⁸ αρα ουν ως δι ενος παραπτωματος εις παντας
ανθρωπους εις κατακριμα ουτως και δι ενος
δικαιωματος εις παντας ανθρωπους εις δικαιωσιν
ζωης

¹⁹ ωσπερ γαρ δια της παρακοης του ενος ανθρωπου
αμαρτωλοι κατεσταθησαν οι πολλοι ουτως και δια
της υπακοης του ενος δικαιοι κατασταθησονται οι
πολλοι

²⁰ νομος δε παρεισηλθεν ινα πλεοναση το
παραπτωμα ου δε επλεονασεν η αμαρτια
υπερεπερισσευσεν η χαρις

²¹ ινα ωσπερ εβασιλευσεν η αμαρτια εν τω θανατω
ουτως και η χαρις βασιλευση δια δικαιοσυνης εις
ζωην αιωνιον δια ιησου χριστου του κυριου ημων

Chapter 6

¹ τι ουν ερουμεν επιμενωμεν τη αμαρτια ινα η χαρις
πλεοναση

² μη γενοιτο οιτινες απεθανομεν τη αμαρτια πως ετι
ζησομεν εν αυτη

³ η αγνοειτε οτι όσοι εβαπτισθημεν εις χριστον
ιησουν {VAR1: [ιησουν] } {VAR2: ιησουν } εις τον
θανατον αυτου εβαπτισθημεν

⁴ συνεταφημεν ουν αυτω δια του βαπτισματος εις
τον θανατον ινα ωσπερ ηγερθη χριστος εκ νεκρων
δια της δοξης του πατρος ουτως και ημεις εν
καινοτητι ζωης περιπατησωμεν

⁵ ει γαρ συμφυτοι γεγοναμεν τω ομοιωματι του
θανατου αυτου αλλα και της αναστασεως εσομεθα

⁶ τουτο γινωσκοντες οτι ο παλαιος ημων ανθρωπος
συνεσταυρωθη ινα καταργηθη το σωμα της αμαρτιας
του μηκετι δουλευειν ημας τη αμαρτια

⁷ ο γαρ αποθανων δεδικαιωται απο της αμαρτιας

⁸ ει δε απεθανομεν συν χριστω πιστευομεν οτι και
συζησομεν αυτω

⁹ ειδοτες οτι χριστος εγερθεις εκ νεκρων ουκετι αποθνησκει θανατος αυτου ουκετι κυριευει

¹⁰ ο γαρ απεθανεν τη αμαρτια απεθανεν εφραπαξ ο δε ζη ζη τω θεω

¹¹ ουτως και υμεις λογιζεσθε εαυτους ειναι {VAR1: ειναι } {VAR2: [ειναι] } νεκρους μεν τη αμαρτια ζωντας δε τω θεω εν χριστω ιησου

¹² μη ουν βασιλευετω η αμαρτια εν τω θνητω υμων σωματι εις το υπακουειν ταις επιθυμιας αυτου

¹³ μηδε παριστανετε τα μελη υμων οπλα αδικιας τη αμαρτια αλλα παραστησατε εαυτους τω θεω ωσει εκ νεκρων ζοντας και τα μελη υμων οπλα δικαιοσυνης τω θεω

¹⁴ αμαρτια γαρ υμων ου κυριευσει ου γαρ εστε υπο νομον αλλα υπο χαριν

¹⁵ τι ουν αμαρτησωμεν οτι ουκ εσμεν υπο νομον αλλα υπο χαριν μη γενοιτο

¹⁶ ουκ οιδατε οτι ω παριστανετε εαυτους δουλους εις υπακοην δουλοι εστε ω υπακουετε ητοι αμαρτιας εις θανατον η υπακοης εις δικαιοσυνην

¹⁷ χαρις δε τω θεω οτι ητε δουλοι της αμαρτιας υπηκουσατε δε εκ καρδιας εις ον παρεδοθητε τυπον διδαχης

¹⁸ ελευθερωθεντες δε απο της αμαρτιας εδουλωθητε τη δικαιοσυνη

¹⁹ ανθρωπινον λεγω δια την ασθενειαν της σαρκος υμων ωσπερ γαρ παρεστησατε τα μελη υμων δουλα τη ακαθαρσια και τη ανομια εις την ανομιαν {VAR1: [εις την ανομιαν] } {VAR2: εις την ανομιαν } ουτως νυν παραστησατε τα μελη υμων δουλα τη δικαιοσυνη εις αγιασμον

²⁰ οτε γαρ δουλοι ητε της αμαρτιας ελευθεροι ητε τη δικαιοσυνη

²¹ τινα ουν καρπον ειχετε τοτε εφ οις νυν επαισχυνεσθε το γαρ τελος εκεινων θανατος

²² νυνι δε ελευθερωθεντες απο της αμαρτιας δουλωθεντες δε τω θεω εχετε τον καρπον υμων εις αγιασμον το δε τελος ζωην αιωνιον

²³ τα γαρ οψωνια της αμαρτιας θανατος το δε χαρισμα του θεου ζωη αιωνιος εν χριστω ιησου τω κυριω ημων

Chapter 7

¹ η αγνοειτε αδελφοι γινωσκουσιν γαρ νομον λαλω οτι ο νομος κυριευει του ανθρωπου εφ οσον χρονον ζη

² η γαρ υπανδρος γυνη τω ζωντι ανδρι δεδεται νομω εαν δε αποθανη ο ανηρ κατηργηται απο του νομου του ανδρος

³ αρα ουν ζωντος του ανδρος μοιχαλις χρηματισει εαν γενηται ανδρι ετερω εαν δε αποθανη ο ανηρ ελευθερα εστιν απο του νομου του μη ειναι αυτην μοιχαλιδα γενομενην ανδρι ετερω

⁴ ωστε αδελφοι μου και υμεις εθανατωθητε τω νομω δια του σωματος του χριστου εις το γενεσθαι υμας ετερω τω εκ νεκρων εγερθεντι ινα καρποφορησωμεν τω θεω

⁵ οτε γαρ ημεν εν τη σαρκι τα παθηματα των αμαρτιων τα δια του νομου ενηργειτο εν τοις μελεσιν ημων εις το καρποφορησαι τω θανατω

⁶ νυνι δε κατηργηθημεν απο του νομου αποθανοντες εν ω κατειχομεθα ωστε δουλευειν {VAR1: [ημας] } {VAR2: ημας } εν καινοτητι πνευματος και ου παλαιοτητι γραμματος

⁷ τι ουν ερουμεν ο νομος αμαρτια μη γενοιτο αλλα την αμαρτιαν ουκ εγνων ει μη δια νομου την τε γαρ επιθυμιαν ουκ ηδειν ει μη ο νομος ελεγεν ουκ επιθυμησεις

⁸ αφορμην δε λαβουσα η αμαρτια δια της εντολης κατειργασατο εν εμοι πασαν επιθυμιαν χωρις γαρ νομου αμαρτια νεκρα

⁹ εγω δε εζων χωρις νομου ποτε ελθουσης δε της εντολης η αμαρτια ανεζησεν εγω δε απεθανον

¹⁰ και ευρεθη μοι η εντολη η εις ζωην αυτη εις θανατον

¹¹ η γαρ αμαρτια αφορμην λαβουσα δια της εντολης εξηπατησεν με και δι αυτης απεκτεινεν

¹² ωστε ο μεν νομος αγιος και η εντολη αγια και δικαια και αγαθη

¹³ το ουν αγαθον εμοι εγενετο θανατος μη γενοιτο αλλα η αμαρτια ινα φανη αμαρτια δια του αγαθου μοι κατεργαζομενη θανατον ινα γενηται καθ υπερβολην αμαρτωλος η αμαρτια δια της εντολης

¹⁴ οίδαμεν γαρ οτι ο νομος πνευματικος εστιν εγω δε σαρκινος ειμι πεπραμενος υπο την αμαρτιαν

¹⁵ ο γαρ κατεργαζομαι ου γινωσκω ου γαρ ο θελω τουτο πρασσω αλλ ο μισω τουτο ποιω

¹⁶ ει δε ο ου θελω τουτο ποιω συμφημι τω νομω οτι καλος

¹⁷ νυνι δε ουκετι εγω κατεργαζομαι αυτο αλλα η ενοικουσα {VAR1: ενοικουσα } {VAR2: οικουσα } εν εμοι αμαρτια

¹⁸ οίδα γαρ οτι ουκ οικει εν εμοι τουτ εστιν εν τη σαρκι μου αγαθον το γαρ θελειν παρακειται μοι το δε κατεργαζεσθαι το καλον ου

¹⁹ ου γαρ ο θελω ποιω αγαθον αλλα ο ου θελω κακον τουτο πρασσω

²⁰ ει δε ο ου θελω {VAR2: [εγω] } τουτο ποιω ουκετι εγω κατεργαζομαι αυτο αλλα η οικουσα εν εμοι αμαρτια

²¹ ευρισκω αρα τον νομον τω θελοντι εμοι ποιειν το καλον οτι εμοι το κακον παρακειται

²² συνηδομαι γαρ τω νομω του θεου κατα τον εσω ανθρωπον

²³ βλεπω δε ετερον νομον εν τοις μελεσιν μου αντιστρατευομενον τω νομω του νοος μου και αιχμαλωτιζοντα με εν {VAR1: [εν] } {VAR2: εν } τω νομω της αμαρτιας τω οντι εν τοις μελεσιν μου

²⁴ ταλαιπωρος εγω ανθρωπος τις με ρυσεται εκ του σωματος του θανατου τουτου

²⁵ χαρις {VAR1: [δε] } {VAR2: δε } τω θεω δια ιησου χριστου του κυριου ημων αρα ουν αυτος εγω τω μεν νοι δουλευω νομω θεου τη δε σαρκι νομω αμαρτιας

Chapter 8

¹ ουδεν αρα νυν κατακριμα τοις εν χριστω ιησου

² ο γαρ νομος του πνευματος της ζωης εν χριστω ιησου ηλευθερωσεν σε απο του νομου της αμαρτιας και του θανατου

³ το γαρ αδυνατον του νομου εν ω ησθενει δια της σαρκος ο θεος τον εαυτου υιον πεμψας εν ομοιωματι σαρκος αμαρτιας και περι αμαρτιας κατεκρινεν την αμαρτιαν εν τη σαρκι

⁴ ινα το δικαιωμα του νομου πληρωθη εν ημιν τοις μη κατα σαρκα περιπατουσιν αλλα κατα πνευμα

⁵ οι γαρ κατα σαρκα οντες τα της σαρκος φρονουσιν οι δε κατα πνευμα τα του πνευματος

⁶ το γαρ φρονημα της σαρκος θανατος το δε φρονημα του πνευματος ζωη και ειρηνη

⁷ διοτι το φρονημα της σαρκος εχθρα εις θεον τω γαρ νομω του θεου ουχ υποτασσεται ουδε γαρ δυναται

⁸ οι δε εν σαρκι οντες θεω αρεσαι ου δυνανται

⁹ υμεις δε ουκ εστε εν σαρκι αλλα εν πνευματι ειπερ πνευμα θεου οικει εν υμιν ει δε τις πνευμα χριστου ουκ εχει ουτος ουκ εστιν αυτου

¹⁰ ει δε χριστος εν υμιν το μεν σωμα νεκρον δια αμαρτιαν το δε πνευμα ζωη δια δικαιοσυνην

¹¹ ει δε το πνευμα του εγειραντος τον ιησουν εκ νεκρων οικει εν υμιν ο εγειρας εκ νεκρων χριστον ιησουν ζωοποιησει και {VAR1: εκ νεκρων χριστον ιησουν ζωοποιησει [και] } {VAR2: χριστον εκ νεκρων ζωοποιησει και } τα θνητα σωματα υμων δια του ενοικουντος αυτου πνευματος εν υμιν

¹² αρα ουν αδελφοι οφειλεται εσμεν ου τη σαρκι του κατα σαρκα ζην

¹³ ει γαρ κατα σαρκα ζητε μελλετε αποθνησκειν ει δε πνευματι τας πραξεις του σωματος θανατουτε ζησεσθε

¹⁴ οσοι γαρ πνευματι θεου αγωνται ουτοι υιοι θεου εισιν

¹⁵ ου γαρ ελαβετε πνευμα δουλειας παλιν εις φοβον αλλα ελαβετε πνευμα υιοθεσιας εν ω κραζομεν αββα ο πατηρ

¹⁶ αυτο το πνευμα συμμαρτυρει τω πνευματι ημων οτι εσμεν τεκνα θεου

¹⁷ ει δε τεκνα και κληρονομοι κληρονομοι μεν θεου συγκληρονομοι δε χριστου ειπερ συμπασχομεν ινα και συνδοξασθωμεν

¹⁸ λογιζομαι γαρ οτι ουκ αξια τα παθηματα του νυν καιρου προς την μελλουσαν δοξαν αποκαλυφθηναι εις ημας

¹⁹ η γαρ αποκαραδοκια της κτισεως την αποκαλυψιν των υιων του θεου απεκδεχεται

20 τη γαρ ματαιοτητι η κτισις υπεταγη ουχ εκουσα
αλλα δια τον υποταζαντα εφ ελπιδι

21 οτι και αυτη η κτισις ελευθερωθησεται απο της
δουλειας της φθορας εις την ελευθεριαν της δοξης
των τεκνων του θεου

22 οιδαμεν γαρ οτι πασα η κτισις συστεναζει και
συνωδινει αχρι του νυν

23 ου μονον δε αλλα και αυτοι την απαρχην του
πνευματος εχοντες ημεις {VAR1: [ημεις] } {VAR2:
ημεις } και αυτοι εν εαυτοις στεναζομεν υιοθεσιαν
απεκδεχομενοι την απολυτρωσιν του σωματος ημων

24 τη γαρ ελπιδι εσωθημεν ελπις δε βλεπομενη ουκ
εστιν ελπις ο γαρ βλεπει τις ελπίζει

25 ει δε ο ου βλεπομεν ελπίζομεν δι υπομονης
απεκδεχομεθα

26 ωσαντως δε και το πνευμα συναντιλαμβανεται τη
ασθενεια ημων το γαρ τι προσευξομεθα καθο δει
ουκ οιδαμεν αλλα αυτο το πνευμα υπερεντυγχανει
στεναγμοις αλαλητοις

27 ο δε εραυνων τας καρδιας οιδεν τι το φρονημα του
πνευματος οτι κατα θεον εντυγχανει υπερ αγιων

28 οιδαμεν δε οτι τοις αγαπωσιν τον θεον παντα
συνεργει ο θεος {VAR1: [ο θεος] } εις αγαθον τοις
κατα προθεσιν κλητοις ουσιν

29 οτι ους προεγνω και προωρισεν συμμορφους της
εικονος του υιου αυτου εις το ειναι αυτον
πρωτοτοκον εν πολλοις αδελφοις

30 ους δε προωρισεν τουτους και εκαλεσεν και ους
εκαλεσεν τουτους και εδικαιωσεν ους δε εδικαιωσεν
τουτους και εδοξασεν

31 τι ουν ερουμεν προς ταυτα ει ο θεος υπερ ημων τις
καθ ημων

32 ος γε του ιδιου υιου ουκ εφεισατο αλλα υπερ
ημων παντων παρεδωκεν αυτον πως ουχι και συν
αυτω τα παντα ημιν χαρισεται

33 τις εγκαλεσει κατα εκλεκτων θεου θεος ο δικαιων

34 τις ο κατακρινων χριστος [ιησους] ο αποθανων
μαλλον δε εγερθεις ος και {VAR1: [εκ νεκρων] ος }
{VAR2: ος και } εστιν εν δεξια του θεου ος και
εντυγχανει υπερ ημων

35 τις ημας χωρισει απο της αγαπης του χριστου
θλιψις η στενοχωρια η διωγμος η λιμος η γυμνοτης η
κινδυνος η μαχαιρα

36 καθως γεγραπται οτι ενεκεν σου θανατουμεθα
ολην την ημεραν ελογισθημεν ως προβατα σφαγης

37 αλλ εν τουτοις πασιν υπερνικωμεν δια του
αγαπησαντος ημας

38 πεπεισμαι γαρ οτι ουτε θανατος ουτε ζωη ουτε
αγγελοι ουτε αρχαι ουτε ενεστώτα ουτε μελλοντα
ουτε δυναμεις

39 ουτε υψωμα ουτε βαθος ουτε τις κτισις ετερα
δυνησεται ημας χωρισαι απο της αγαπης του θεου
της εν χριστω ιησου τω κυριω ημων

Chapter 9

1 αληθειαν λεγω εν χριστω ου ψευδομαι
συμμαρτυρουσης μοι της συνειδησεως μου εν
πνευματι αγιω

2 οτι λυπη μοι εστιν μεγαλη και αδιαλειπτος οδυνη
τη καρδια μου

3 ηυχομην γαρ αναθεμα ειναι αυτος εγω απο του
χριστου υπερ των αδελφων μου των συγγενων μου
κατα σαρκα

4 οιτινες εισιν ισραηλιται ων η υιοθεσια και η δοξα
και αι διαθηκαι και η νομοθεσια και η λατρεία και αι
επαγγελιαι

5 ων οι πατερες και εξ ων ο χριστος το κατα σαρκα ο
ων επι παντων θεος ευλογητος εις τους αιωνας αμην

6 ουχ οιον δε οτι εκπεπτωκεν ο λογος του θεου ου
γαρ παντες οι εξ ισραηλ ουτοι ισραηλ

7 ουδ οτι εισιν σπερμα αβρααμ παντες τεκνα αλλ εν
ισαακ κληθησεται σοι σπερμα

8 τουτ εστιν ου τα τεκνα της σαρκος ταυτα τεκνα του
θεου αλλα τα τεκνα της επαγγελιας λογίζεται εις
σπερμα

9 επαγγελιας γαρ ο λογος ουτος κατα τον καιρον
τουτον ελευσομαι και εσται τη σαρρα υιος

10 ου μονον δε αλλα και ρεбекка εξ ενος κοιτην
εχουσα ισαακ του πατρος ημων

¹¹ μηπω γαρ γεννηθεντων μηδε πραξαντων τι αγαθον η φαυλον ινα η κατ εκλογην προθεσις του θεου μενη

¹² ουκ εξ εργων αλλ εκ του καλουντος ερρεθη αυτη οτι ο μειζων δουλευσει τω ελασσονι

¹³ καθως {VAR1: καθαπερ } {VAR2: καθως } γεγραπται τον ιακωβ ηγαπησα τον δε ησαυ εμισησα

¹⁴ τι ουν ερουμεν μη αδικια παρα τω θεω μη γενοιτο

¹⁵ τω μουσει γαρ λεγει ελεησω ον αν ελεω και οικτιρησω ον αν οικτιρω

¹⁶ αρα ουν ου του θελοντος ουδε του τρεχοντος αλλα του ελεωντος θεου

¹⁷ λεγει γαρ η γραφη τω φαραω οτι εις αυτο τουτο εξηγειρα σε οπως ενδειξωμαι εν σοι την δυναμιν μου και οπως διαγγελη το ονομα μου εν παση τη γη

¹⁸ αρα ουν ον θελει ελεει ον δε θελει σκληρυνει

¹⁹ ερεις μοι ουν τι καθως {VAR2: [καθως] } ετι μεμφεται τω γαρ βουληματι αυτου τις ανθεστηκεν

²⁰ ω ανθρωπε μενουγγε συ τις ει ο ανταποκρινομενος τω θεω μη ερει το πλασμα τω πλασαντι τι με εποιησας ουτως

²¹ η ουκ εχει εξουσιαν ο κεραμευς του πηλου εκ του αυτου φυραματος ποιησαι ο μεν εις τιμην σκευος ο δε εις ατιμιαν

²² ει δε θελων ο θεος ενδειξασθαι την οργην και γνωρισαι το δυνατον αυτου ηνεγκεν εν πολλη μακροθυμια σκευη οργης κατηρτισμενα εις απωλειαν

²³ και {VAR2: και } ινα γνωριση τον πλουτον της δοξης αυτου επι σκευη ελεους α προητοιμασεν εις δοξαν

²⁴ ους και εκαλεσεν ημας ου μονον εξ ιουδαιων αλλα και εξ εθνων

²⁵ ως και εν τω ωσηε λεγει καλεσω τον ου λαον μου λαον μου και την ουκ ηγαπημενην ηγαπημενην

²⁶ και εσται εν τω τοπω ου ερρεθη αυτοις {VAR1: [αυτοις] } {VAR2: αυτοις } ου λαος μου υμεις εκει κληθησονται υιοι θεου ζωντος

²⁷ ησαιας δε κραζει υπερ του ισραηλ εαν η ο αριθμος των υιων ισραηλ ως η αμμος της θαλασσης το υπολειμμα σωθησεται

²⁸ λογον γαρ συντελων και συντεμνων ποιησει κυριος επι της γης

²⁹ και καθως προειρηκεν ησαιας ει μη κυριος σαβαωθ εγκατελιπεν ημιν σπερμα ως σοδομα αν εγεννηθημεν και ως γομορρα αν ωμοιωθημεν

³⁰ τι ουν ερουμεν οτι εθνη τα μη διωκοντα δικαιοσυνην κατελαβεν δικαιοσυνην δικαιοσυνην δε την εκ πιστεως

³¹ ισραηλ δε διωκων νομον δικαιοσυνης εις νομον ουκ εφθασεν

³² δια τι οτι ουκ εκ πιστεως αλλ ως εξ εργων προσεκοψαν τω λιθω του προσκομματος

³³ καθως γεγραπται ιδου τιθημι εν σιων λιθον προσκομματος και πετραν σκανδαλου και ο πιστευων επ αυτω ου καταισχυνησεται

Chapter 10

¹ αδελφοι η μεν ευδοκια της εμης καρδιας και η δεησις προς τον θεον υπερ αυτων εις σωτηριαν

² μαρτυρω γαρ αυτοις οτι ζηλον θεου εχουσιν αλλ ου κατ επιγνωσιν

³ αγνοουντες γαρ την του θεου δικαιοσυνην και την ιδιαν δικαιοσυνην {VAR2: [δικαιοσυνην] } ζητουντες στησαι τη δικαιοσυνη του θεου ουχ υπεταγησαν

⁴ τελος γαρ νομου χριστος εις δικαιοσυνην παντι τω πιστευοντι

⁵ μουσης γαρ γραφει {VAR1: οτι } την δικαιοσυνην την εκ του νομου οτι ο ποιησας αυτα {VAR1: νομου ο ποιησας } {VAR2: [του 3588] νομου οτι ο ποιησας αυτα } ανθρωπος ζησεται εν αυτη {VAR1: αυτη } {VAR2: αυτοις }

⁶ η δε εκ πιστεως δικαιοσυνη ουτως λεγει μη ειπης εν τη καρδια σου τις αναβησεται εις τον ουρανον τουτ εστιν χριστον καταγαγειν

⁷ η τις καταβησεται εις την αβυσσον τουτ εστιν χριστον εκ νεκρων αναγαγειν

⁸ αλλα τι λεγει εγγυς σου το ρημα εστιν εν τω στοματι σου και εν τη καρδια σου τουτ εστιν το ρημα της πιστεως ο κηρυτσομεν

⁹ οτι εαν ομολογησης {VAR1: το ρημα } εν τω στοματι σου κυριον ιησουν χριστον {VAR1: οτι κυριος ιησους } {VAR2: κυριον ιησουν } και πιστευσης εν τη καρδια σου οτι ο θεος αυτον ηγειρεν εκ νεκρων σωθηση

¹⁰ καρδια γαρ πιστευεται εις δικαιοσυνην στοματι δε ομολογεται εις σωτηριαν

¹¹ λεγει γαρ η γραφη πας ο πιστευων επ αυτω ου καταισχυνησεται

¹² ου γαρ εστιν διαστολη ιουδαιου τε και ελληνος ο γαρ αυτος κυριος παντων πλουτων εις παντας τους επικαλουμενους αυτον

¹³ πας γαρ ος αν επικαλεσηται το ονομα κυριου σωθησεται

¹⁴ πως ουν επικαλεσωνται εις ον ουκ επιστευσαν πως δε πιστευσωσιν ου ουκ ηκουσαν πως δε ακουσωσιν χωρις κηρυssonτος

¹⁵ πως δε κηρυξωσιν εαν μη αποσταλωσιν καθως {VAR1: καθαπερ } {VAR2: καθως } γεγραπται ως ωραιοι οι ποδες των ευαγγελιζομενων {VAR2: [τα] } αγαθα

¹⁶ αλλ ου παντες υπηκουσαν τω ευαγγελιω ησαιας γαρ λεγει κυριε τις επιστευσεν τη ακοη ημων

¹⁷ αρα η πιστις εξ ακοης η δε ακοη δια ρηματος χριστου

¹⁸ αλλα λεγω μη ουκ ηκουσαν μενουγγε εις πασαν την γην εξηλθεν ο φθογγος αυτων και εις τα περατα της οικουμενης τα ρηματα αυτων

¹⁹ αλλα λεγω μη ισραηλ ουκ εγνω πρωτος μωυσης λεγει εγω παραζηλωσω υμας επ ουκ εθνει επ εθνει ασυνετω παροργιω υμας

²⁰ ησαιας δε αποτολμα και λεγει ευρεθην εν {VAR2: [εν] } τοις εμε μη ζητουσιν εμφανης εγενομην τοις εμε μη επερωτωσιν

²¹ προς δε τον ισραηλ λεγει ολην την ημεραν εξεπετασα τας χειρας μου προς λαον απειθουντα και αντιλεγοντα

² ουκ απωσατο ο θεος τον λαον αυτου ον προεγνω η ουκ οιδετε εν ηλια τι λεγει η γραφη ως εντυγχανει τω θεω κατα του ισραηλ

³ κυριε τους προφητας σου απεκτειναν τα θυσιαστηρια σου κατεσκαψαν καγω υπελειφθην μονος και ζητουσιν την ψυχην μου

⁴ αλλα τι λεγει αυτω ο χρηματισμος κατελιπον εμαυτω επτακισχιλιους ανδρας οιτινες ουκ εκαμψαν γονυ τη βααλ

⁵ ουτως ουν και εν τω νυν καιρω λειμμα κατ εκλογην χαριτος γεγονεν

⁶ ει δε χαριτι ουκετι εξ εργων επει η χαρις ουκετι γινεται χαρις

⁷ τι ουν ο επιζητει ισραηλ τουτο ουκ επετυχεν η δε εκλογη επετυχεν οι δε λοιποι επωρωθησαν

⁸ καθως {VAR1: καθαπερ } {VAR2: καθως } γεγραπται εδωκεν αυτοις ο θεος πνευμα κατανυξως οφθαλμους του μη βλεπειν και ωτα του μη ακουειν εως της σημερον ημερας

⁹ και δαυιδ λεγει γεννηθητω η τραπεζα αυτων εις παγίδα και εις θηραν και εις σκανδαλον και εις ανταποδομα αυτοις

¹⁰ σκοτισθητωσαν οι οφθαλμοι αυτων του μη βλεπειν και τον νωτον αυτων δια παντος συγκαμψον

¹¹ λεγω ουν μη επταισαν ινα πεσωσιν μη γενοιτο αλλα τω αυτων παραπτωmati η σωτηρια τοις εθνεσιν εις το παραζηλωσαι αυτους

¹² ει δε το παραπτωμα αυτων πλουτος κοσμου και το ηττημα αυτων πλουτος εθνων ποσω μαλλον το πληρωμα αυτων

¹³ υμιν δε λεγω τοις εθνεσιν εφ οσον μεν ουν ειμι εγω εθνων αποστολος την διακονιαν μου δοξαζω

¹⁴ ει πως παραζηλωσω μου την σαρκα και σωσω τινας εξ αυτων

¹⁵ ει γαρ η αποβολη αυτων καταλλαγη κοσμου τις η προσλημψις ει μη ζωη εκ νεκρων

¹⁶ ει δε η απαρχη αγια και το φυραμα και ει η ριζα αγια και οι κλαδοι

Chapter 11

¹ λεγω ουν μη απωσατο ο θεος τον λαον αυτου μη γενοιτο και γαρ εγω ισραηλιτης ειμι εκ σπερματος αβρααμ φυλης βενιαμιν

¹⁷ ει δε τινες των κλαδων εξεκλασθησαν συ δε αγριελαιος ων ενεκεντρισθης εν αυτοις και συγκοινωνος της ριζης της πιστητος της ελαιας εγενου

¹⁸ μη κατακαυχω των κλαδων ει δε κατακαυχασαι ου συ την ριζαν βασταζεις αλλα η ριζα σε

¹⁹ ερεις ουν εξεκλασθησαν κλαδοι ινα εγω εγκεντρισθω

²⁰ καλως τη απιστια εξεκλασθησαν συ δε τη πιστει εστηκας μη υψηλα φρονει αλλα φοβου

²¹ ει γαρ ο θεος των κατα φυσιν κλαδων ουκ εφεισατο {VAR2: [μη πως] } ουδε σου φεισεται

²² ιδε ουν χρηστοτητα και αποτομian θεου επι μεν τους πεσοντας αποτομια επι δε σε χρηστοτης θεου εαν επιμενης τη χρηστοτητι επει και συ εκκοπηση

²³ κακεινοι δε εαν μη επιμενωσιν τη απιστια εγκεντρισθησονται δυνατος γαρ εστιν ο θεος παλιν εγκεντρισαι αυτους

²⁴ ει γαρ συ εκ της κατα φυσιν εξεκοπης αγριελαιου και παρα φυσιν ενεκεντρισθης εις καλλιελαιον ποσω μαλλον ουτοι οι κατα φυσιν εγκεντρισθησονται τη ιδια ελαια

²⁵ ου γαρ θελω υμας αγνοειν αδελφοι το μυστηριον τουτο ινα μη ητε εν {VAR1: εν } {VAR2: [παρ] } εαυτοις φρονιμοι οτι πωρωσις απο μερους τω ισραηλ γεγονεν αχρις ου το πληρωμα των εθνων εισελθη

²⁶ και ουτως πας ισραηλ σωθησεται καθως γεγραπται ηξει εκ σιων ο ρυομενος αποστρεψει ασεβειας απο ιακωβ

²⁷ και αυτη αυτοις η παρ εμου διαθηκη οταν αφελωμαι τας αμαρτιας αυτων

²⁸ κατα μεν το ευαγγελιον εχθροι δι υμας κατα δε την εκλογην αγαπητοι δια τους πατερας

²⁹ αμεταμελητα γαρ τα χαρισματα και η κλησις του θεου

³⁰ ωσπερ γαρ υμεις ποτε ηπειθησατε τω θεω νυν δε ηλεθητε τη τουτων απειθεια

³¹ ουτως και ουτοι νυν ηπειθησαν τω υμετερω ελεει ινα και αυτοι {VAR1: νυν } {VAR2: [νυν] } ελεθωσιν

³² συνεκλεισεν γαρ ο θεος τους παντας εις απειθειαν ινα τους παντας ελεση

³³ ω βαθος πλουτου και σοφιας και γνωσεως θεου ως ανεξεραυνητα τα κριματα αυτου και ανεξιχνιαστοι αι οδοι αυτου

³⁴ τις γαρ εγνω νουν κυριου η τις συμβουλος αυτου εγενετο

³⁵ η τις προεδωκεν αυτω και ανταποδοθησεται αυτω

³⁶ οτι εξ αυτου και δι αυτου και εις αυτον τα παντα αυτω η δοξα εις τους αιωνας αμην

Chapter 12

¹ παρακαλω ουν υμας αδελφοι δια των οικτιρμων του θεου παραστησαι τα σωματα υμων θυσιαν ζωσαν αγιαν τω θεω ευαρεστον {VAR1: τω θεω ευαρεστον } {VAR2: ευαρεστον τω θεω } την λογικην λατρειαν υμων

² και μη συσχηματιζεσθε τω αιωνι τουτω αλλα μεταμορφουσθε τη ανακαινωσει του νοος εις το δοκιμαζειν υμας τι το θελημα του θεου το αγαθον και ευαρεστον και τελειον

³ λεγω γαρ δια της χαριτος της δοθεισης μοι παντι τω οντι εν υμιν μη υπερφρονειν παρ ο δει φρονειν αλλα φρονειν εις το σωφρονειν εκαστω ως ο θεος εμερισεν μετρον πιστεως

⁴ καθαπερ γαρ εν ενι σωματι πολλα μελη εχομεν τα δε μελη παντα ου την αυτην εχει πραξιν

⁵ ουτως οι πολλοι εν σωμα εσμεν εν χριστω το δε καθ εις αλληλων μελη

⁶ εχοντες δε χαρισματα κατα την χαριν την δοθεισαν ημιν διαφορα ειτε προφητειαν κατα την αναλογιαν της πιστεως

⁷ ειτε διακονιαν εν τη διακονια ειτε ο διδασκων εν τη διδασκαλια

⁸ ειτε ο παρακαλων εν τη παρακλησει ο μεταδιδους εν απλοτητι ο προισταμενος εν σπουδη ο ελεων εν ιλαροτητι

⁹ η αγαπη ανυποκριτος αποστυγουντες το πονηρον κολλωμενοι τω αγαθω

¹⁰ τη φιλαδελφια εις αλληλους φιλοστοργοι τη τιμη αλληλους προηγουμενοι

11 τη σπουδή μη οκνηροί τῷ πνεύματι ζέοντες τῷ κυρίῳ δουλεύοντες

12 τῇ ἐλπίδι χαίροντες τῇ θλίψει ὑπομένοντες τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες

13 ταῖς χρείαις τῶν ἁγίων κοινωνοῦντες τὴν φιλοξενίαν διώκοντες

14 εὐλογεῖτε τοὺς διώκοντας {VAR2: [ὑμᾶς]} εὐλογεῖτε καὶ μὴ καταρασθε

15 χαίρειν μετὰ χαίροντων κλαίειν μετὰ κλαιόντων

16 τὸ αὐτὸ εἰς ἀλλήλους φρονούντες μὴ τὰ ὑψηλά φρονούντες ἀλλὰ τοῖς ταπεινοῖς συναπαγομένοι μὴ γίνεσθε φρόνιμοι παρ' ἑαυτοῖς

17 μὴδενὶ κακὸν ἀντι κακοῦ ἀποδίδοντες πρόνοοιμενοι καλὰ ἐνώπιον πάντων ἀνθρώπων

18 εἰ δυνατόν το ἐξ ὑμῶν μετὰ πάντων ἀνθρώπων εἰρηνεύοντες

19 μὴ ἑαυτοὺς ἐκδικούντες ἀγαπῆτοι ἀλλὰ δότε τόπον τῇ ὀργῇ γεγραπταί γάρ ἐμοὶ ἐκδικήσεις ἐγὼ ἀνταποδώσω λέγει κύριος

20 ἀλλὰ ἐὰν πείνα ὁ ἐχθρὸς σου ψωμιζέ αὐτὸν ἐὰν διψᾷ ποτιζέ αὐτὸν τοῦτο γὰρ ποίων ἀνθράκας πυρὸς σώρευσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ

21 μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ κακοῦ ἀλλὰ νικά ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν

Chapter 13

1 πᾶσα ψυχὴ ἐξουσίαις ὑπερεχούσαις ὑποτάσσεσθω οὐ γὰρ ἐστὶν ἐξουσία εἰ μὴ ὑπὸ θεοῦ αἱ δὲ οὐσαὶ ὑπὸ θεοῦ τεταγμέναι εἰσιν

2 ὥστε ὁ ἀντιτασσομενὸς τῇ ἐξουσίᾳ τῇ τοῦ θεοῦ διαταγῇ ἀνθεστήκεν οἱ δὲ ἀνθεστηκότες ἑαυτοῖς κρίμα λημψονται

3 οἱ γὰρ ἀρχόντες οὐκ εἰσιν φόβος τῷ ἀγαθῷ ἔργῳ ἀλλὰ τῷ κακῷ θέλεις δὲ μὴ φοβέισθαι τὴν ἐξουσίαν τὸ ἀγαθὸν ποιεῖ καὶ ἐξεῖς ἐπαινον ἐξ αὐτῆς

4 θεοῦ γὰρ διακονὸς ἐστὶν σοὶ εἰς τὸ ἀγαθὸν ἐὰν δὲ τὸ κακὸν ποιῇς φόβου οὐ γὰρ εἰκὴ τὴν μαχαίραν φορεῖ θεοῦ γὰρ διακονὸς ἐστὶν ἐκδικὸς εἰς ὀργὴν τῷ τῷ κακῷ πρᾶσσοντι

5 διὸ ἀνάγκη ὑποτάσσεσθαι οὐ μόνον διὰ τὴν ὀργὴν ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνειδήσιν

6 διὰ τοῦτο γὰρ καὶ φόρους τελεῖτε λειτουργοὶ γὰρ θεοῦ εἰσιν εἰς αὐτὸ τοῦτο προσκαρτεροῦντες

7 ἀποδοτε πᾶσιν τὰς ὀφείλας τῷ τὸν φόρον τὸν φόρον τῷ τῷ τέλος τὸ τέλος τῷ τὸν φόβον τὸν φόβον τῷ τὴν τιμὴν τὴν τιμὴν

8 μὴδενὶ μὴδὲν ὀφείλετε εἰ μὴ τὸ ἀλλήλους ἀγαπᾶν ὁ γὰρ ἀγαπῶν τὸν ἕτερον νόμον πεπλήρωκεν

9 τὸ γὰρ οὐ μοιχεύσεις οὐ φονεύσεις οὐ κλέψεις οὐκ ἐπιθυμήσεις καὶ εἰ τις ἕτερα ἐντολὴ ἐν τῷ λόγῳ τοῦτῳ ἀνακεφαλαιούται [ἐν τῷ] ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν

10 ἡ ἀγάπη τῷ πλησίον κακὸν οὐκ ἐργάζεται πληρώμα σὺν νόμῳ ἡ ἀγάπη

11 καὶ τοῦτο εἰδοτές τὸν καιρὸν ὅτι ὥρα ἤδη ὑμᾶς ἐξ ὑπνους ἐγερθῆναι νῦν γὰρ ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία ἢ ὅτε ἐπιστευσάμεν

12 ἡ νύξ προέκοψεν ἡ δὲ ἡμέρα ἡγγικεν ἀποθώμεθα σὺν ταῖς ἐργαῖς τοῦ σκοτοῦς ἐνδυσώμεθα [δε] τὰ ὄπλα τοῦ φωτός

13 ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημονῶς περιπατήσωμεν μὴ κώμοις καὶ μεθαις μὴ κοιταῖς καὶ ἀσελγείαις μὴ ἐριδί καὶ ζηλώ

14 ἀλλὰ ἐνδυσασθε τὸν κύριον ἰησοῦν χριστὸν καὶ τῆς σαρκὸς προνοίαν μὴ ποιείσθε εἰς ἐπιθυμίας

Chapter 14

1 τὸν δὲ ἀσθενούντα τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν

2 ὅς μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα ὁ δὲ ἀσθενὼν λαχάνα ἐσθίει

3 ὁ ἐσθίων τὸν μὴ ἐσθιοντα μὴ ἐξουθενείτω ὁ δὲ μὴ ἐσθίων τὸν ἐσθιοντα μὴ κρίνεται ὁ θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο

4 σὺ τις εἰ ὁ κρίνων ἀλλοτρίων οἰκετὴν τῷ ἰδίῳ κυρίῳ στήκει ἡ πιπτει σταθισεται δὲ δύναται γὰρ ὁ κύριος στήσαι αὐτὸν

5 ὅς μὲν [γὰρ] κρίνει ἡμέραν παρ' ἡμέραν ὅς δὲ κρίνει πᾶσαν ἡμέραν ἕκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ νοὶ πληροφορησθῶ

⁶ ο φρονων την ημεραν κυριω φρονει και ο εσθιων κυριω εσθιει ευχαριστη γαρ τω θεω και ο μη εσθιων κυριω ουκ εσθιει και ευχαριστηται τω θεω

⁷ ουδεις γαρ ημων εαυτω ζη και ουδεις εαυτω αποθνησκει

⁸ εαν τε γαρ ζωμεν τω κυριω ζωμεν εαν τε αποθνησκωμεν τω κυριω αποθνησκομεν εαν τε συν ζωμεν εαν τε αποθνησκωμεν του κυριου εσμεν

⁹ εις τουτο γαρ χριστος απεθανεν και εξησεν ινα και νεκρων και ζωντων κυριευση

¹⁰ συ δε τι κρινεις τον αδελφον σου η και συ τι εξουθενεις τον αδελφον σου παντες γαρ παραστησομεθα τω βηματι του θεου

¹¹ γεγραπται γαρ ζω εγω λεγει κυριος οτι εμοι καμψει παν γονυ και πασα γλωσσα εξομολογησεται τω θεω

¹² αρα [ουν] εκαστος ημων περι εαυτου λογον δωσει [τω θεω]

¹³ μηκετι ουν αλληλους κρινωμεν αλλα τουτο κρινατε μαλλον το μη τιθεναι προσκομμα τω αδελφω η σκανδαλον

¹⁴ οίδα και πεπεισμαι εν κυριω ιησου οτι ουδεν κοινον δι εαυτου ει μη τω λογιζομενω τι κοινον ειναι εκεινω κοινον

¹⁵ ει γαρ δια βρωμα ο αδελφος σου λυπεται ουκετι κατα αγαπην περιπατεις μη τω βρωματι σου εκεινον απολλυε υπερ ου χριστος απεθανεν

¹⁶ μη βλασφημεισθω ουν υμων το αγαθον

¹⁷ ου γαρ εστιν η βασιλεια του θεου βρωσις και ποσις αλλα δικαιοσυνη και ειρηνη και χαρα εν πνευματι αγιω

¹⁸ ο γαρ εν τουτω δουλευων τω χριστω ευαρεστος τω θεω και δοκιμος τοις ανθρωποις

¹⁹ αρα ουν τα της ειρηνης διωκωμεν και τα της οικοδομης της εις αλληλους

²⁰ μη ενεκεν βρωματος καταλυε το εργον του θεου παντα μεν καθαρα αλλα κακον τω ανθρωπω τω δια προσκομματος εσθιοντι

²¹ καλον το μη φαγειν κρεα μηδε πειν οινον μηδε εν ω ο αδελφος σου προσκοπτει

²² συ πιστιν ην {VAR1: ην } {VAR2: [ην] } εχεις κατα σεαυτον εχε ενωπιον του θεου μακαριος ο μη κρινων εαυτον εν ω δοκιμαζει

²³ ο δε διακρινομενος εαν φαγη κατακεκριται οτι ουκ εκ πιστεως παν δε ο ουκ εκ πιστεως αμαρτια εστιν

Chapter 15

¹ οφειλομεν δε ημεις οι δυνατοι τα ασθηνηματα των αδυνατων βασταζειν και μη εαυτοις αρεσκειν

² εκαστος ημων τω πλησιον αρεσκετω εις το αγαθον προς οικοδομην

³ και γαρ ο χριστος ουχ εαυτω ηρεσεν αλλα καθως γεγραπται οι ονειδισμοι των ονειδιζοντων σε επεπεσαν επ εμε

⁴ οσα γαρ προεγραφη {VAR1: [παντα] } εις την ημετεραν διδασκαλιαν εγραφη ινα δια της υπομονης και δια της παρακλησεως των γραφων την ελπιδα εχωμεν

⁵ ο δε θεος της υπομονης και της παρακλησεως δωη υμιν το αυτο φρονειν εν αλληλοις κατα χριστον ιησουν

⁶ ινα ομοθυμαδον εν ενι στοματι δοξαζητε τον θεον και πατερα του κυριου ημων ιησου χριστου

⁷ διο προσλαμβανεσθε αλληλους καθως και ο χριστος προσελαβετο υμας {VAR1: ημας } {VAR2: υμας } εις δοξαν του θεου

⁸ λεγω γαρ χριστον διακονον γεγενησθαι περιτομης υπερ αληθειας θεου εις το βεβαιωσαι τας επαγγελιας των πατερων

⁹ τα δε εθνη υπερ ελεους δοξασαι τον θεον καθως γεγραπται δια τουτο εξομολογησομαι σοι εν εθνεσιν και τω ονοματι σου ψαλω

¹⁰ και παλιν λεγει ευφρανθητε εθνη μετα του λαου αυτου

¹¹ και παλιν αινειτε παντα τα εθνη τον κυριον και επαινεσατωσαν αυτον παντες οι λαοι

¹² και παλιν ησαιας λεγει εσται η ριζα του ιεσσαι και ο ανισταμενος αρχειν εθνων επ αυτω εθνη ελπιουσιν

¹³ ο δε θεος της ελπιδος πληρωσαι υμας πασης χαρας και ειρηνης εν τω πιστευειν εις το περισσευειν υμας εν τη ελπιδι εν δυναμει πνευματος αγιου

¹⁴ πεπεισμαι δε αδελφοι μου και αυτος εγω περι υμων οτι και αυτοι μεστοι εστε αγαθωσυνης πεπληρωμενοι πασης {VAR1: της } {VAR2: [της] } γνωσεως δυναμενοι και αλληλους νουθετειν

¹⁵ τολμηροτερον {VAR1: τολμηροτερος } {VAR2: τολμηροτερον } δε εγραψα υμιν απο μερους ως επαναμιμνησκων υμας δια την χαριν την δοθεισαν μοι υπο {VAR1: απο } {VAR2: υπο } του θεου

¹⁶ εις το ειναι με λειτουργον χριστου ιησου εις τα εθνη ιερουργουντα το ευαγγελιον του θεου ινα γενηται η προσφορα των εθνων ευπροσδεκτος ηγιασμενη εν πνευματι αγιω

¹⁷ εχω ουν [την] καυχησιν εν χριστω ιησου τα προς τον θεον

¹⁸ ου γαρ τολμησω τι λαλειν ων ου κατειργασατο χριστος δι εμου εις υπακοην εθνων λογω και εργω

¹⁹ εν δυναμει σημειων και τερατων εν δυναμει πνευματος θεου {VAR1: [αγιου] } {VAR2: [θεου] } ωστε με απο ιερουσαλημ και κυκλω μεχρι του ιλλυρικου πεπληρωκεναι το ευαγγελιον του χριστου

²⁰ ουτως δε φιλοτιμουμενον ευαγγελιζεσθαι ουχ οπου ωνομασθη χριστος ινα μη επ αλλοτριον θεμελιον οικοδομω

²¹ αλλα καθως γεγραπται οις ουκ ανηγγελη περι αυτου οψονται {VAR1: οψονται οις ουκ ανηγγελη περι αυτου } {VAR2: οις ουκ ανηγγελη περι αυτου οψονται } και οι ουκ ακηκοασιν συνησουσιν

²² διο και ενεκοπτομην τα πολλα του ελθειν προς υμας

²³ νυνι δε μηκετι τοπον εχων εν τοις κλιμασιν τουτοις επιποθιαν δε εχων του ελθειν προς υμας απο πολλων {VAR1: ικανων } {VAR2: πολλων } ετων

²⁴ ως αν πορευωμαι εις την σπανιαν ελπιζω γαρ διαπορευομενος θεασασθαι υμας και υφ υμων προπεμφθηναι εκει εαν υμων πρωτον απο μερους εμπλησθω

²⁵ νυνι δε πορευομαι εις ιερουσαλημ διακονων τοις αγιοις

²⁶ ευδοκησαν γαρ μακεδονια και αχαια κοινωνιαν τινα ποιησασθαι εις τους πτωχους των αγιων των εν ιερουσαλημ

²⁷ ευδοκησαν γαρ και οφειλεται εισιν αυτων ει γαρ τοις πνευματικοις αυτων εκοινωνησαν τα εθνη οφειλουσιν και εν τοις σαρκικοις λειτουργησαι αυτοις

²⁸ τουτο ουν επιτελεσας και σφραγισαμενος αυτοις τον καρπον τουτον απελευσομαι δι υμων εις σπανιαν

²⁹ οίδα δε οτι ερχομενος προς υμας εν πληρωματι ευλογιας χριστου ελευσομαι

³⁰ παρακαλω δε υμας [αδελφοι] δια του κυριου ημων ιησου χριστου και δια της αγαπης του πνευματος συναγωνισασθαι μοι εν ταις προσευχαις υπερ εμου προς τον θεον

³¹ ινα ρυσθω απο των απειθουντων εν τη ιουδαια και η διακονια μου η εις ιερουσαλημ ευπροσδεκτος τοις αγιοις γενηται

³² ινα εν χαρα ελθων προς υμας δια θεληματος θεου συναναπαυσωμαι υμιν

³³ ο δε θεος της ειρηνης μετα παντων υμων αμην

Chapter 16

¹ συνιστημι δε υμιν φοιβην την αδελφην ημων ουσαν [και] διακονον της εκκλησιας της εν κεγχραις

² ινα προσδεξησθε αυτην {VAR1: προσδεξησθε αυτην } {VAR2: αυτην προσδεξησθε } εν κυριω αξιως των αγιων και παραστητε αυτη εν ω αν υμων χρηζη πραγματι και γαρ αυτη προστατις πολλων εγενηθη και εμου αυτου

³ ασπασασθε πρισκαν και ακυλαν τους συνεργους μου εν χριστω ιησου

⁴ οιτινες υπερ της ψυχης μου τον εαυτων τραχηλον υπεθηκαν οις ουκ εγω μονος ευχαριστω αλλα και πασαι αι εκκλησαι των εθνων

⁵ και την κατ οικον αυτων εκκλησιαν ασπασασθε επαινετον τον αγαπητον μου ος εστιν απαρχη της ασιας εις χριστον

⁶ ασπασασθε μαριαν ητις πολλα εκοπιασεν εις υμας

⁷ ασπασασθε ανδρονικον και ιουνιαν τους συγγενεις μου και συναιχμαλωτους μου οιτινες εισιν επισημοι εν τοις αποστολοις οι και προ εμου γεγοναν εν χριστω

⁸ ασπασασθε αμπλιατον τον αγαπητον μου εν κυριω

⁹ ασπασασθε ουρβανον τον συνεργον ημων εν χριστω και σταχυν τον αγαπητον μου

¹⁰ ασπασασθε απελλην τον δοκιμον εν χριστω ασπασασθε τους εκ των αριστοβουλου

¹¹ ασπασασθε ηρωδιωνα τον συγγενη μου ασπασασθε τους εκ των ναρκισσου τους οντας εν κυριω

¹² ασπασασθε τρυφαιναν και τρυφωσαν τας κοπιωσας εν κυριω ασπασασθε περσιδα την αγαπητην ητις πολλα εκοπιασεν εν κυριω

¹³ ασπασασθε ρουφον τον εκλεκτον εν κυριω και την μητερα αυτου και εμου

¹⁴ ασπασασθε ασυγκριτον φλεγοντα ερμην πατροβαν ερμαν και τους συν αυτοις αδελφους

¹⁵ ασπασασθε φιλολογον και ιουλιαν νηρεα και την αδελφην αυτου και ολυμπαν και τους συν αυτοις παντας αγιους

¹⁶ ασπασασθε αλληλους εν φιληματι αγιω ασπαζονται υμας αι εκκλησαι πασαι του χριστου

¹⁷ παρακαλω δε υμας αδελφοι σκοπειν τους τας διχοστασιας και τα σκανδαλα παρα την διδαχην ην υμεις εμαθετε ποιουντας και εκκλινετε απ αυτων

¹⁸ οι γαρ τοιουτοι τω κυριω ημων χριστω ου δουλευουσιν αλλα τη εαυτων κοιλια και δια της χρηστολογιας και ευλογιας εξαπατωσιν τας καρδιας των ακακων

¹⁹ η γαρ υμων υπακοη εις παντας αφικετο εφ υμιν ουν χαιρω θελω δε υμας σοφους μεν {VAR1: [μεν] } ειναι εις το αγαθον ακεραιους δε εις το κακον

²⁰ ο δε θεος της ειρηνης συντριψει τον σαταναν υπο τους ποδας υμων εν ταχει η χαρις του κυριου ημων ιησου μεθ υμων

²¹ ασπαζεται υμας τιμοθεος ο συνεργος μου {VAR1: [μου] } {VAR2: μου } και λουκιος και ιασων και σωσιπατρος οι συγγενεις μου

²² ασπαζομαι υμας εγω τερτιος ο γραψας την επιστολην εν κυριω

²³ ασπαζεται υμας γαιος ο ξενος μου και ολης της εκκλησιας ασπαζεται υμας εραστος ο οικονομος της πολεως και κουαρτος ο αδελφος 16:24

24

²⁵ τω {VAR1: τω } {VAR2: [τω] } δε δυναμενω υμας στηριζαι κατα το ευαγγελιον μου και το κηρυγμα ιησου χριστου κατα αποκαλυψιν μυστηριου χρονις αιωνιοις σεσιγημενου

²⁶ φανερωθεντος δε νυν δια τε γραφων προφητικων κατ επιταγην του αιωνιου θεου εις υπακοην πιστεως εις παντα τα εθνη γνωρισθεντος

²⁷ μονω σοφω θεω δια ιησου χριστου ω {VAR1: [ω] } {VAR2: ω } η δοξα εις τους αιωνας {VAR1: αμην } {VAR2: αμην } }